

[Indenrigsministeren.]

undersøgelse, hvor de undersøgte personer selv udfylder spørgeskemaer. Den første større undersøgelse blev foretaget den 26. april 1968 og omfatter 6.000-7.000 skoleelever fra tilfældigt udvalgte skoler landet over. I løbet af foråret er tilsvarende undersøgelser blevet foretaget blandt 3.000-4.000 unge under uddannelse under andre former samt blandt ca. 1.000 sessionsindkaldte fra Københavns kommune. Ved spørgeskemaets udarbejdelse har det været tanken at søge tilvejebragt et materiale, der kan belyse såvel misbrugets omfang og karakter som de undersøgte personers sociale baggrund og indstilling til problemerne omkring misbrug af euforiserende stoffer. Endvidere er der gennem justitsministeriet indsamlet materiale til en statistisk undersøgelse af overtrædelser af loven om euforiserende stoffer i årene 1965-67. Der vil endelig blive foretaget en statistisk undersøgelse af antallet af medicinmisbrugere blandt samtlige indlagte på psykiatriske afdelinger (censusundersøgelse).

Sundhedsstyrelsens arbejdsgruppe har oplyst, at socialforskningsinstituttet efter anmodning fra gruppen har indsamlet materiale fra de nævnte undersøgelser, og at instituttet for øjeblikket udarbejder tabelprogrammer over forskellige nærmere opregnede spørgsmål fra undersøgelsens spørgeskemaer. Det vil først være muligt at køre programmerne på datamaskiner i sidste halvdel af august, hvorefter socialforskningsinstituttet vil kunne afgive rapport i september. Som følge heraf vil arbejdsgruppens rapport formentlig først kunne foreligge i løbet af oktober-november 1968.

Som det fremgår af ovenstående, har den nævnte arbejdsgruppe ikke til opgave at foretage en undersøgelse af spørgsmålet om faren ved brug af hash.

Om dette spørgsmål skal jeg bemærke, at dette euforiserende stof er optaget i bilag 4 til De Forenede Nationers enkeltkonvention af 1961 og således placeret blandt de stoffer, der i henhold til konventionen er underkastet de strengeste kontrolforanstaltninger. På det 20. møde i FN's narkotikakommission i 1965 og i senere videnskabelige rapporter udsendt af FN er det gang på gang blevet understreget, at hash frembyder en fare for samfundet, skønt flere og flere prøver at

kaste tvivl over nødvendigheden af en kontrol med disse stoffer.

I Danmark er hash opført i indenrigsministeriets bekendtgørelse af 27. marts 1963 om euforiserende stoffer m. v. på liste A, der omfatter euforiserende stoffer, der ikke har nogen berettiget medicinsk anvendelse, og sundhedsstyrelsen har over for indenrigsministeriet fremhævet, at brugen af dette stof utvivlsomt medfører risiko for overgang til misbrug af euforiserende stoffer enten af morfintypen eller af de centralt stimulerende midler af amfetamingruppen.

Af *Knud Bro* til indenrigsministeren (28. juni 1968):

„Har ministeren planer om at tage initiativ til en samlet indsats mod de voksende støj- og forureningsproblemer samt taget stilling til, hvordan en sådan indsats kan finansieres?“

Indenrigsminister *Poul Sørensen*s svar (17. juli 1968):

Problemerne vedrørende forurening af vore omgivelser har i de senere år været drøftet flere gange her i tinget. Sidst var i forbindelse med behandlingen af et af liberalt centrum stillet forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af 3 forureningskommissioner. Min forgænger udtalte dengang, at han anså et sådant forslag for overflødigt på daværende tidspunkt. Han henviste herved til, at de undersøgelser, som man ønskede sat i gang, allerede var iværksat eller ville blive indledt i relativt nær fremtid.

Inden for det, man kalder omgivelseshygienen i vid forstand, indtager støj en særstilling, og de herhen hørende problemer kendetegnes ved en række forhold, som det er muligt at bedømme isoleret i forhold til de øvrige kilder til forurening af vore omgivelser. Emnet er derfor egnet til speciel udvalgsbehandling, hvor man kan søge at anskue problemerne på tværs af de traditionelle administrative opdelinger. Som det har været nævnt i dagspressen, har jeg den 11. juni 1968 nedsat et udvalg bestående af embedsmænd og sagkyndige udpeget af de berørte ministerier og styrelser til at undersøge behovet for en særlig lovgivning om støjulemper. Udvalget skal tillige tage stil-